

Van de voorzitter

Ik ben in de gelukkige omstandigheid dat ik binnenkort naar Japan af mag reizen voor een vakantie. We gaan veertien dagen op pad en we zullen tempels, musea, tuinen, moderne architectuur en kunstpaviljoens bekijken. We gaan ook een theeceremonie bijwonen. Toen ik achter de computer ging zitten om dit stukje voor de nieuwsbrief van Theeschenkerij Oldeniel te schrijven, moest ik daar aan denken. Ik heb me, ter voorbereiding van de reis, behoorlijk ingelezen, ook over de Japanse theeceremonie. Er lijkt mij een groot verschil te zijn tussen het Japanse theedrinken en het theedrinken in de uiterwaarden bij Hattem.

Ik las o.a. dat met het zenboeddhisme ook de cultuur van het theedrinken in Japan komt. De theeceremonie bestaat al in de 12^e eeuw; in de 16^e eeuw ontstaat het gebruik er inheems keramiek bij te gebruiken in de bescheiden stijl die paste bij de filosofie van 'schoonheid uit verbondenheid met de natuur'. Dit geeft al een heel veel aanknopingspunten om Japan te vergelijken met de uiterwaarden. Theeschenkerij Oldeniel bestaat nog geen acht eeuwen maar toch al bijna 25 jaar! Volgend jaar vieren we ons jubileum en we denken na over de vorm die dat krijgt. Wij hebben ons ook voorzien van nieuw inheems keramiek, hoewel dat van ons waarschijnlijk niet gemaakt is door hoogstaande kunstenaars, want het komt van de kringloop, maar het functioneert heel goed en het ziet er fantastisch uit. En het past heel goed bij onze filosofie van soberheid en gezelligheid, maar wel zo aantrekkelijk en professioneel mogelijk. En verbonden met de natuur zijn we zeker in de uiterwaarden. We hebben een mooie zomer achter de rug, met prachtige wolkenluchten, staalblauwe uitspansels, de geur van pas gemaaid gras en de altijd bewegende rivier.

Ik las ook dat de traditionele Japanse theeceremonie plaatsvindt in een theepaviljoen dat je via een tuinpad door een lage ingang binnengaat, met gebogen hoofd. Zo laat je alle wereldse pretenties en beslommeringen achter je. De thee die in de Japanse theeceremonie wordt gedronken, is altijd **groene thee** in traditionele poedervorm. Ik kan het niet laten nog even de vergelijking met Oldeniel door te trekken. Je komt bij ons weliswaar niet over een tuinpad, maar wel over een fietspad, wandelend of fietsend aan. In ons openluchrestaurant hoef je je hoofd niet te buigen, maar als je eenmaal op het terras zit, laat je al gauw alle wereldse pretenties en beslommeringen achter je, toch? En geheel in tegenstelling met de Japanners kun je bij ons kiezen uit vier geurige theemelanges, die het afgelopen seizoen bijzonder in de smaak vielen bij onze gasten.

Zo zie je maar, als het over thee gaat, is er wereldwijd toch een verbondenheid te bespeuren tussen gewoontes en gebruiken van theeliefhebbers.

We hebben onze keten opgeruimd; ze staan in onze nieuwe winterberging. We hebben een winter rust en gaan ons alvast voorbereiden op het nieuwe seizoen. We zien u graag in het voorjaar en de zomer van 2018 terug op ons terras. Tot ziens!

Harma Scholtens

Terugblik op de IJsselbiënnale

De IJsselbiënnale is gehouden van 14 juni – 24 september 2017. Het was een kunstroute met 26 kunstwerken van internationale kunstenaars. De route meanderde langs de rivier de IJssel. De kunstwerken waren te vinden op bijzondere locaties in het landschap en in de historische Hanzesteden.

Een paar voorbeelden:

Neerslag
Paul de Kort

Looking Glass
Jantina Schipper

Ein Wandererzähler
Kathrin Schlegel

Hoog en droog
Maze de Boer

Cardo
Marieke de Jong

Bij het Oldenieler veer liep elke zondagmiddag in de maanden juli en augustus het project 'Migratie' van het kunstenaarsduo SCHAAP&HAJEE. Kernpunt van het project was de functie die de rivier de IJssel inneemt in het natuurbeheer van de aangrenzende provincies, Gelderland en Overijssel. De IJssel vormt een natuurlijke barrière voor de druk van de edelherten op de Veluwe, die naar het oosten willen. De wolven, die vanuit Duitsland inmiddels in Oost Nederland al enkele malen de grens zijn overgestoken, komen niet verder dan de IJssel. Om deze barrière te slechten, vroeg kunstenaarsduo SCHAAP&HAJEE aan toeristen, die het pontje "Het Kleine Veer" tussen Hattem en Zwolle gebruikten, hen te helpen. Ze hadden 300 cortenstalen silhouetten van wolven, op stokken, die van Overijssel naar de Veluwe gebracht moesten worden. Andersom vroegen ze de mensen 300 cortenstalen hertengeweien, op stokken, van west naar oost op het pontje mee te nemen om ze daar in het Overijsselse landschap neer te zetten.

Deze foto's zijn van Janine Agteres

Per middag zullen zo'n 50 herten en 50 wolven via het pontje overgezet zijn. De silhouetten van wolven en edelherten werden te koop aangeboden aan iedereen die van de pont gebruik maakte. Aan het eind van de biënnale kregen de kopers hun edelhert of wolf thuisgestuurd.

Uit een interview dat Mannie Klein Velderman halverwege het project hield met Margreet Hajee: *'Ik was van tevoren heel benieuwd of er discussie zou ontstaan als je mensen vraagt: 'Wilt u meehelpen met de migratie van edelherten en wolven?' Ik was heel nieuwsgierig hoe het zou gaan werken bij het pontje. Het blijkt elke zondag anders te gaan. De ene keer loopt het gesmeerd en vindt iedereen het leuk. Soms is het heel druk en vinden mensen het niet leuk. Of ze snappen het project niet. Het is heel wisselend. Maar elke zondag hier drie uur zitten in de regen, in de wind, in de zon, dat is fantastisch! Het is zo verschillend, ik had het me niet voor kunnen stellen. Ik ben ook heel benieuwd hoe het er uit gaat zien. Er staan nu 160 edelherten in de haven van Hattem; dat moeten er 300 worden. Als kunstenaar ben ik heel nieuwsgierig te weten wat er overblijft van zo'n roedel van 300 cortenstalen wolven en een roedel van 300 cortenstralen edelherten; hoe ziet dat er straks uit? Dat is eigenlijk ons eindproduct. Het is een tijdelijk object, want in september is het weg en dan hopen we dat elk beest een nieuwe eigenaar heeft gekregen. Dat is de uitdaging: gaat dat lukken en worden ze zo mooi als ik hoop dat ze worden; mooi roestbruin? Voor een deel is het al gelukt want ik vind de vorm mooi en hoe ze staan, vind ik ook mooi. Of het doel lukt, of ze allemaal een nieuwe eigenaar krijgen, die er net zo blij van wordt als, dat is de uitdaging. We hebben nog anderhalve maand de tijd!'*

Ik weet niet hoe het afgelopen is met het project, maar ik weet wel dat dit specifieke project en de hele IJsselbiënnale gezorgd heeft voor extra bezoekers van de theeschenkerij en ook voor leven en beweging op en rondom de pont. We hebben veel mensen gezien met de IJsselbiënnale-kaart in de hand, die enthousiast waren over de route, het landschap en de kunstwerken. Wat ons betreft blijft de IJsselbiënnale bestaan en we kijken uit naar de volgende aflevering in 2019(?).

Harma Scholtens

Na dit alles mogen natuurlijk wat foto's van de theeschenkerij niet ontbreken

16 juli, dichters aan de IJssel

Michelle Brouwer uit Zwolle, Are Meijer uit Amsterdam, Niels Blomberg uit Almere, Vincent Corjanus uit Kampen en Hans Lambrechts uit Hattem

30 juli, Alluring Ajettes

Marit, Marieke en Margriet, begeleid door Reinder en Jan Willem

26 juli, gezellig en lekker

medewerkers van Oldeniel

VRIENDEN van OLDENIEL

Theeschenkerij Oldeniel is een stichting die alleen werkt met vrijwilligers en zonder subsidies. Wij zijn wel afhankelijk van Vrienden en kunnen elke Vriend goed gebruiken.

De Theeschenkerij steunen? Dat kan al met tien euro per jaar.

Je kunt het bedrag overmaken op NL89TRIO0390388904 t.n.v. Stichting Culturele Theeschenkerij Oldeniel te Zwolle.

Als Vriend krijg je tweemaal per jaar een nieuwsbrief. Wil je meer informatie? Ga naar oldeniel.nl en stuur een e-mail met je vraag.

